

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci žalobkyně: **Nejvyšší státní zástupkyně**, se sídlem Jezuitská 4, Brno, proti žalované: **Západočeská univerzita v Plzni**, se sídlem Univerzitní 8, Plzeň, proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 11. 2005, č. N-271/05, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **M. V.**, zastoupený JUDr. Petrem Kšádou, advokátem se sídlem Dubenecká 89, Praha 9, ve věci uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace, v řízení o kasačních stížnostech žalované a osoby zúčastněné na řízení proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 31. 5. 2010, č. j. 57 Ca 103/2008 - 119, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalovaná a osoba zúčastněná na řízení domáhají zrušení shora uvedeného rozsudku Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“), kterým bylo zrušeno rozhodnutí žalované ze dne 11. 11. 2005, č. N-271/05, a věc jí byla vrácena k dalšímu řízení; citovaným rozhodnutím žalovaná [dále jen „stěžovatelka a“)“] na základě žádosti osoby zúčastněné na řízení [dále jen „stěžovatel b“)“] rozhodla, že tato obdrží osvědčení o ekvivalenci zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace v České republice získaného na Zakarpatské státní univerzitě ve studijním oboru právní věda [§ 89 odst. 1 písm. b) a odst. 3, ve spojení s § 106 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů].

Stěžovatel b) současně navrhuje přiznání odkladného účinku kasační stížnosti s tím, že od 1. listopadu 2005 je zaměstnán v advokátní kanceláři a vykonává praxi advokátního koncipienta, přičemž napadeným rozsudkem krajského soudu ztratil

kvalifikaci pro řádný výkon této praxe. Hrozí mu tedy ztráta spočívající v tom, že s ním bude ukončen pracovní poměr výpovědí, a to z důvodu uvedeného v ustanovení § 52 písm. f) zákoníku práce, protože nesplňuje předpoklady stanovené právními předpisy pro výkon sjednané práce nebo nesplňuje bez zavinění zaměstnavatele požadavky pro řádný výkon této práce. Stěžovateli b) tak vážně hrozí, že přijde o jediný zdroj příjmů a o dosavadní praxi.

Žalobkyně se ve vyjádření ke kasační stížnosti k návrhu stěžovatele b) na přiznání odkladného účinku nevyjádřila.

Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (zde stěžovatele) nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem. Ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. tedy obsahuje 3 podmínky: (1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí znamenat pro žalobce (resp. stěžovatele) nenahraditelnou újmu; (2) přiznání odkladného účinku se nesmí nepřiměřeně dotknout nabytých práv třetích osob; a (3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s veřejným zájmem.

V tomto ohledu se proto Nejvyšší správní soud primárně zaměřil na zkoumání, zda stěžovatel uvádí skutečnosti, které by dokládaly možnost vzniku nenahraditelné újmy, jež představuje neurčitý právní pojem, který již byl Nejvyšším správním soudem vyložen (viz např. usnesení ze dne 5. 10. 2004, č. j. 6 Afs 25/2003 - 59, publikované na www.nssoud.cz). Nenahraditelná újma ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. je tedy Nejvyšším správním soudem vykládána jako výjimečný a závažný stav, který by vznikl stěžovateli při výkonu nebo jiných právních následcích rozhodnutí, a jehož důsledky by v budoucnu nebylo možno nijak napravit, případně pouze za vyvinutí zjevně nepřiměřeného úsilí či prostředků.

Odkladný účinek lze proto přiznat pouze na základě řádně odůvodněného návrhu, tedy pokud stěžovatel zcela individualizovaně svými tvrzeními obsahově naplnil právní pojem nenahraditelné újmy. Typicky se tak stane uvedením konkrétních práv a chráněných zájmů, které by výkonem rozhodnutí byly trvale dotčeny. Vznik nenahraditelné újmy má totiž mimořádný charakter a jako takový lze dovodit právě i případný postih v podobě ztráty kvalifikačních předpokladů a následné nedobrovolné ztráty zaměstnání, jakož i dosud vykonané praxe.

Nejvyšší správní soud proto přisvědčuje stěžovateli b), který svými tvrzeními naplnil pojem nenahraditelné újmy, neboť nelze vyloučit, že důsledky plynoucí ze

ztráty kvalifikačních předpokladů, byť i jen dočasné, již nebude možné nijak zhojit. Stěžovatel by přestal splňovat podmínky pro výkon své současné praxe advokátního koncipienta, v důsledku čehož by ztratil nejen možnost vykonávat své dosavadní zaměstnání, ale také možnost získat případně zaměstnání jiné, vyžadující stejné kvalifikační předpoklady.

V návaznosti na další dvě podmínky pak Nejvyšší správní soud konstatuje, že je zároveň zřejmé, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se v daném případě nedotýká nepřiměřeným způsobem práv třetích osob a nelze ani tvrdit, že by přiznání odkladného účinku bylo v daném případě v rozporu s veřejným zájmem. Naopak je třeba připomenout, že nepřiznáním odkladného účinku ve shora označené věci by byla popřena samotná soudní ochrana poskytovaná správním soudnictvím namísto toho, aby představovala skutečnou efektivní právní ochranu, což rozhodně nelze považovat za souladné s veřejným zájmem.

S ohledem na vše výše uvedené Nejvyšší správní soud rozhodl o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. října 2010

JUDr. Radan Malík
předseda senátu